



Lyhyt muuttomatka tiedossa

Taisin tehdä maanantaina henkilökohtaisen ennätyksen – käväisin Tallinnassa vain vajaat neljä tuntia! Ehdin sopivasti kuulla seurakunnan kuulumisia lounaalla Aiven kanssa ja tutustua sitten tulevaan vuokraisäntään ja kotiini. Ruskan ja auton jätin päiväksi Helsinkiin kälyni Marja-Liisa luo.

Kävin lokakuussa katsomassa viittä tarjolla olevaa vuokra-asuntoa. Niistä sopivimmalta tuntui Sikupillin lähiössä sijaitseva toisen kerroksen kolmio, jonka omistaja oli hyvällä maulla remontoanut itselleen muutama vuosi sitten. Asunto on kävelymatkan päässä Lasnamäen seurakunnan kokoontumistilasta.

Hauskaa johdatusta on, että talo sijaitsee vain n. 300 metrin päässä merikontista, jossa tavarani ovat olleet säilössä! Yläkuva on otettu kontin ja uuden kodin puolivälistä. Siitä näkyy, että T1-kauppakeskus maailmanpyörineen ei myöskään ole kaukana. Keltainen nuoli näyttää työhuoneeni ikkunaa. Julkisivun vaaleanvihreä väri oli jo tuttu kahdesta edellisestä kodista.

Nyt on uuden kodin avaimet taskussa – ihana rukousvastaus, että asuntoasia on nyt selvillä! Menen näillä näkymin joulukuun toisella viikolla muutamaksi päiväksi hoitelemaan muuton kontista uuteen asuntoon ja järjestelemään kotia, jotta sitten tammikuun alussa on hyvä asettua taloksi.

Lokakuun lopun Tallinnan viikko oli varsin intensiivinen. Oli ilo olla mukana kehitysvammaisten rippikoululeirillä. Lähetin Ryttylästä videotervehdyksen

rippikoulun toiselle leirijaksolle, joka päättyi 16.11. konfirmaatioon Tallinnan Tuomiokirkossa.

Ehdimme Heliksen kanssa leiriltä vironkieliseen messuun Lasnamäelle. Alkuvuikon kiertelin entisen naapurini Helin kanssa katsastamassa asuntoja. Samoilla reissuilla tuli hoidettua Ruskan ja Helin Murka-kissan rokotukset sekä vaihdettua autoon talvirenkaat.

Seurakunnan tiistaipäivään mahtui monenlaista: diakoniakahvit, Espoon vieraat, kehitysvammaisten kirkkotunti, johtokunnan kokous sekä yhteysilta, jossa näytin, millaisella kuvasarjalla olen Suomea kiertäessäni Lasnamäen työtä esitellyt!

Keskiviikosta perjantaihin seuranani oli mukava nuorimies, Emil Hedin (19), joka on tulossa kevätlukukaudeksi Kansanlähetysopiston kansainvälisyyslinjan harjoitteluun Viroon. Osallistuimme yhdessä Viron kirkossa työskentelevien lähettien kokoontumiseen ja Lasnamäen seurakunnan kielikahvilaan. Kävimme tapaamassa Tallinnan rovastikunnan nuorisotyön vastaavaa sekä tutustumassa ruotsalaiseen seurakuntaan ja Pyhän Hengen seurakunnan vierastaloon, josta tulee tammikuussa Emilin majapaikka.

Asuin tuon viikon Ruskan kanssa kirkkoherramme Urmaksen kodissa. Kristiina-vaimon 93v äiti piti meistä hyvää huolta. Sipsik-kissa oli varautuneempi koiravieraan läsnäolosta. Emil sai tällä kertaa kokea kielikylpyä Pavelin ja Ninan kodissa. On ollut antoisaa nauttia seurakuntalaisten vieraanvaraisuudesta, mutta kiva saada taas oma koti Tallinnassa.



Kuva: Emil Hedin



Joutjärven lahja: Uusi alttari ja urut!



Kuva: EELK Misjonikeskus

